

צימחונים כאוכלי-אדם

העלו רעיון יפה: לגדל ורדים בחממות ולמכור אותם. אבל אנשי הוועד התנגדו: "לא נסכים לריסוס בשטח שלנו" — היה הנימוק להתנגדות. אך יכולים להגיד זאת אנשים, שבעצמם מרססים בשיטחי המטע שלהם? האם זה היגיון פראדוקסי סאלי, או סתם שיפלות וקטנוניות? — שואל מוטקה כהן.

ובאווירה של צימחונות מפוררת ומפרי לגת, קמו, במה שאמור היה להיות עיר מיקלט לכל צימחוני בישראל, קבוצות יחידים המנסים לרענן את הכפר, המר בשם זה שנים בריקבון עצמי, ולראות במקום לא רק מחנה ריכוז לצימחונים מתוסכלים, אלא גם מושב המסוגל לפי רוח מבחינה כלכלית, להתבסס ולאפשר לחבריו רמת חיים גבוהה יותר.

קבוצה 9 הוקמה על-ידי תשעה חברים צעירים, שהחליטו לקבל על עצמם במי אורגן את הטיפול בחלקות האדמה הי מוונחות, שהיו במטע הבית הקרוב לי אמירים, אך, כבר בראשית הדרך, נתקלו בהתנגדות עיקשת ופאראנואידית מצד ועד הכפר, שראה בקבוצה, לא זרוע כל-כלית ושימושית, אלא מאפיה החותרת ליטול את מושבות השילטון מידי. כך, נמנעה מן הקבוצה כל עזרה כספית ציי בורית, וחבריה השקיעו מכיסם הפרטי, לרכישת ציוד ואמצעים לעיבוד האדמה, הזמן עבר, והמעשים נשאו יבול, או הפי כו אנשי קבוצה 9 פורעים פליליים, גווי לי אדמות, ונאלצו לעמוד במישפטי הש-גות גבול, התפרצויות אלימות, ובעיקר, עד היום — חרם חברתי.

"אותי מעניין פחות הפיתוח הכלכלי של הכפר" — התבטא לווי, מזכיר הוועד, מנהל החשבונות, והאחראי על הצד הכלי כלי של המושב — "לי חשוב יותר לשמור את המקום ככפר של צימחונים".

1,000 ל"י

לכל זקה

כך גם נראה המקום. אמרים מושבים שבסביבה חיים ברמת חיים גבוהה משלנו, למרות שאצלנו יש מוחות יותר טובים, יש מנהל חשבונות אגרנום, אבל המוחות שלהם עסוקים בתככים ובקנר ניות, לכן אצלנו הרווחים תמיד אפס. פרויקט הקייט נושא הפסדים, כי מחי זיקים אותו בצורה מאוזנת עיניים, עם מלים יפות כמו מיסיונריות והנחלת הי צימחונות לאנשים. אני לא מוכן לשלם מכסי כדי לקנות קייטנים שיבואו, או לשלם לצוות מנופה, שיישב ויקבל משי כורת עבור משרות שוא שהמציאו אנשי הוועד" — אומר מוטקה כהן.

ממה מתפרנס היום המושבניק הממוצע באמרים? המטעים לא נושאים רווחים, הקייט נושא הפסדים, ולא נותר למושב ניק, אלא למצוא פרנסה כשכיר במישרה זו או אחרת, בחיפה, בצפת או במושבים הקרובים, ולנסות לגמור את החודש ככל אורח אחר מן השורה.

מוטקה כהן עובד במישרד התיקשורת: "לגור בוויולה ולעבוד בדואר, זה לא נקרא להיות במושב" הוא אומר. חוץ מהמשכור רת, חיים בני אמירים על גרעונות, והר בה כאלה, בכרטיס החבר גדל טור החור בות בצעדי ענק (כשיש 36% ריבית על חוב של הפרט, 30% על זכות), בלי שהפרט יודע איך ולמה.

ניסיתי פעם להבין מאין באים תילי התילים של החשבונות, שנשלחים אלי כל חודש" — מספר הצימחוני יעקב אדיר — "פניתי לאלוהי לוי מנהל החשבונות, כדי לשוחח איתו על הנושא. תשובתו היתה זו: זמני יקר, השכר שמשלמים לשי גדול, ואם רצונך לשוחח איתי, עליך לשי לם לי 1,000 ל"י לכל דקה". לוי מכחיש דברים אלה, ובתגובה עליהם אמר: "אדיר, הוא אדם פגוע נפשי, הוא מעולם לא פנה אלי בבקשת חסדים, ואני מעולם לא דחיתי אותו. הוא שקרן, ובאגודה שלנו גם החליט שהוא גנב".

הסיבועני מקומו בטבע" — אמרים אנשי אמירים הרוצים להישאר כאן, למי רות כל התלונות, יש החושבים כבר על פתרונות אלטרנטיביים: "אם המצב ממך שיד כך, כדאי להפסיק להיות חבר אגודת דה, ולהיפטר מכל הזוועות של אגודת הצימחונים. אף אחד לא יוכל להוציא אותנו מהבתים, הסוכנות נתנה אותם, לא ועד אמירים". אחרים חושבים על טקטי קות של הגנה: "מי שרוצה לשמור על עיר רו באמירים, צריך לדאוג להתחזק מבחינה כלכלית, כך שלא יוכלו לפגוע בו".

(המשך ממעמד 57)
תוח כלכלי בכפר-הלוואה לרכישת רכב אישי. מזכיר או לא מזכיר?

יעקב אדיר הוא אחד הצימחונים הווי תיקים המספר, כי מאז עלה על קרקע אמירים לפני 21 שנה, כחבר האגודה הי תל-אביבית לצימחונות, לא תמה מסכת התלאות שספג מעם הצימחונים: "לו ידעתי אז, איזו חברה הם הצימחונים הייתי מתרחק מהעם הזה" — אומר האיש בן ה-64, הנראה תשוש וקשיש מכפי גילו, בעל חוות מטוגפת שקשה להתעלם ממנה, מדבר כחושש להביע את דברו:

"הוועד שלנו מופעל בידי קבוצת אנשי שים מאורגנת העושה בכפר ככל העולה על רוחה. שמונה דונם מאדמת גול ממני אליהו לווי והיום הם שלו. מיכתבים ש-קיבלתי בדואר לא הגיעו לידי במשך חור דשים, עד שגיליתי, כי הם מוחבאים בי מזכירות הכפר. כספים מקבלים, בכפר רק אנשי שלומו של הוועד, והאחרים נש-ארים מקופחים. ביקשתי שיתנו לי ביתן הארחה, מצאו חירבה ואמרו לי: שפץ אותה בעצמך ותשתמש בה כבית הארחה, אבל כשגמרתי לשפץ, גזלו אותה ממני". כ-10 מישפחות נתמכות סעד או נמצאות על סף קו העוני, יושבות היום במושב אמירים, לידם של בעלי וילות ענק הי מתרחבות מחודש לחודש, סוחרי פרי מצי-לחים, ונושאי משרות-ציבוריות אמידים. איש מושב נתמך סעד הוא תופעה הנר-אית במציאות המושבים של ימינו, כמו אנומליה של הטבע, משהו שאיננו בגדר האפשרי. כי במושב עובדים כאמירים, הי נחשב עדיין מושב שלא יצא לביסוס ור הוא נמצא בחסותה של הסוכנות. אמורים כל התושבים לקבל אמצעי ייצור שווים עד שיגיעו לביסוס כלכלי. איך אם כן קורה, שבמושב המתוקצב ומבוקר עלי ידי הסוכנות, קיים פער כלכלי רחב כזה, בין התושבים? האומנם ניתנת הודמנות שווה לכל בני המושב?

אין הודמנות שווה לאנשי הוועד ולכל בני המושב, אנשי הוועד לוקחים לעצמם יותר, אמרים רבים מהחברים באמי-רים. "בנו של יו"ר הוועד לווי, קיבל לפני כשנה חלקת אדמה, בתנאי שיעבד בה עיבוד אורגאני, אך הוא לא עמד בתנאים, לא עיבד עיבוד אורגאני ונכי של בגידוליו כעבור שנה, אבל ועד אמי-רים, בראשותו של מר לווי האב, אישר לו החזרה של כיפלים מהשקעותיו". מס פר מוטקה כהן, איש מושב כבר 13 שנה, אשר כיהן במספר קדנציות בוועד אמי-רים.

הכל נעשה באיצטלה של צימחונות קדור שה, אומר מוטקה, גם כשצפים ליכלוכים קטנים, על פני השטח, מתביישים להביט בהם, כי צימחוני איננו מדבר על כסף, "באנו לכאן לחפש גוף ואוויר ושלווה פנימית", והמדקדק בענייני כספים הוא חומריני, או לא מספיק צימחוני-רוחני. כך, עם הרוח, הצימחוני איננו מדקדק בהרבה ענייני כספים... רק ביניהם לבין עצמם, מתלחשים על חוסר הצדק, והי מרירות גואה, באמירים פותחים לדבר בקול רם, להצביע על מהדלים: "יש פה הלשנות למס הכנסה על חברים, יש סנקי ציות של הוועד על אנשים שמתנגדים לו. למה לי צרות?" — אמרים רבים — "מוטב להיות אדיש". מעטים בלבד, מוכי-נים להתראיין ולהתאזכר בשמם.

קבוצה

מיספר תשע

מוטקה כהן, כי "באמירים יש קבוצה של מושכים בחוטים, המור בילה את כל הפתיים הצימחונים באף, ובשיטת שמור לי ואשמור לך, הם דואי גים לאנשי שלומם, תמורת שתיתקם של אלה. תקציבים מחולקים לפי קריטריון אם של קירבה לצלחת, אומר מוטקה, וגם הן הסוכנות היא הנותנת את התקציבי בים, בוועד אמירים מחליטים מי יקבל וכמה, גם מנגנון המישרות הציבוריות, המחולקות כימעת ללא רסן בין ה-ראויים לדבר, עולה ותופה מדי שנה, ללא כל סיבה אובייקטיבית נראית לעין, מה ש-מבסס את ההרגשה, שמשוהו רקוב במדי-נת אמירים. את פרויקט הקיץ של השנה ניהלו שבעה אנשים, ארבעה במישרות מלאות ושלושה במישרה חלקית, כאשר את פרויקט השנה הקודמת, שהיה בהיקף גדול יותר, ריכוזו שני אנשים בלבד! קבוצת מישפחות צעירות, שהגיעו לי מושב בשנים האחרונות, כשאמצעי היי צור שאפשר היה להציע להם היו מעטים,

מימד חדש של יופי ואופי לביתך

"לי-ני"
דקורטיביות ממתכת

יפים • חזקים • מלוטשים
למעקות • סורגים • גדרות
שערים • ומחיצות

מ"ר 1/2 עד 4" בפרופיל ϕ או ϕ

להשיג בחנויות חומרי בנין

חופה — גוביעקי רח' העצמאות 58
טל. 04-666285
ה-א — שפירא את שויצר, הרצל 69
טל. 03-827329
נתניה — זיופר, א. התעשייה 055-23989
אשדוד — אחים לויאן, א. התעשייה 055-23989
קלל טל. 055-23989
כפר סבא — רח' אליהו, אזור התעשייה
מני-ברק — רח' מל"ל 4 טל. 052-29251
רמאלה — הספקת מתכת, רח' הירקון 03-708233
באר-שבע — סלטי ובני בע"מ
חברת המחסן למלאכה
טל. 057-77241
אשקלון — מחבת אשקלון רח' אלי כהן
טל. 02-521353
רוממה סוף רח' המאיר
אלון מותח, דרך השבעה
טל. 03-806372

הפצה ראשית:
ליפא אבינדר
בית מסחר לחומרי בנין
גדרה, כביש ראשי — טל. 055-91084

אנא, עזרו לי! כי כולם מסרבים...

מתחם לתקופה

SHORT EYES

שבוע 2 — "בני יהודה" ת"א
4:30 — 7:15 — 9:30

העתונות העולמית חהלת:
"הסרט 'מוחץ לתחום' הוא חוויה מוחשמלת" (Independent Film Journal)
"סרט מלא כוח, שקול ומרשים בצורה בלתי רגילה" (New York-Times)
"הסרט 'מוחץ לתחום' מכניס אותנו ל'תור הזהב' של משחק קולנועי" (New York-Magazine)

תן טרמפ לחייל